

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN !

A Győri Ítéltábla a dr. Moravszki Mónika ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Paróczai Tibor ügyvéd által képviselt **alperes** ellen tisztességtelen piaci haszon iránti perében a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 2009. január hó 29. napján meghozott 20.G.40.064/2006/39. számú ítélete ellen az alperes által 40. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

Az ítéltábla a megyei bíróság ítéletének megfellebbezett rendelkezését részben megváltoztatja. Kötelezi a felperest, 8 napon belül leletezés terhével fizessen meg 21.000 (Huszonegyezer) Ft kereseti illetéket , erre tekintettel az alperes által a felperesnek fizetendő perköltség összegét 357.000,- (Háromszázötvenhétezer) Ft-ra leszállítja azzal, hogy ezt meghaladóan a peres felek perköltségeiket maguk viselik.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárásban a kereseti illeték összege 81.000,- (Nyolcvanegyezer) Ft.

Kötelezi az ítéltábla az alperest, hogy 8 napon belül leletezés terhével rójon le 9.300,- (Kilencezer-háromszáz) Ft feljegyzett fellebbezési illetéket.

Kötelezi a bíróság a felperest, 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 7.000 (Hétezer) Ft másodfokú perköltséget.

Ezt meghaladóan a felek viselik a fellebbezési eljárásban felmerült költségeiket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A felperes, illetve jogelődei 1976-tól gyártanak és forgalmaznak fémvázaz ponyvagarázsokat. Az így gyártott termékekre mint szolgálati találmányra szabadalmi oltalom

állt fenn, mely 1996-ban megszűnt. A 2000-ben alakult alperesi jogelőd kapcsolatba lépett a felperessel és ponyvagarázs gyártásához 4-6 db fémváz szerkezetet vásárolt tőle, melyre saját gyártású ponyvát szerelt. A későbbiek során az alperes maga is gyártani kezdte a felperes termékéhez nagymértékben hasonló fémvázakat is és az így készült ponyvagarázsokat saját honlapján eladásra hirdette.

A Győri Ítéltábla Gf.IV.20.430/2007/4. számú részítéletével a Komárom-Esztergom Megyei Bíróság 13.G.40.064/2006/27. számú közbenső ítéletét, mint részítéletet helybenhagyta azzal a pontosítással, az alperes jogsértést követett el azzal, hogy olyan jellegzetes külsejű összecusukható ponyvagarázsokat állított elő és forgalmazott, melyről a felperes által gyártott összecusukható ponyvagarázst szokták felismerni. Kötelezte az alperes, 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 24.000,-Ft másodfokú perköltséget.

E részítéletet követően a felperes az eredetileg 1.000.000 Ft megfizetésére irányuló kereseti kérelmét akként tartotta fent, kérte a bíróság kötelezze az alperest 120.000,-Ft kártérítés megfizetésére a Tptv. 86. §. (2) bekezdés e.) pontja alapján. Módosított keresetében a Tptv. 86. §. (2) bekezdés b) pontja alapján kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértés abbahagyására és a további jogsértéstől az alperest tiltsa el. Ezt meghaladóan kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest összesen 1.598.888,-Ft perköltség és járulékos költség megfizetésére. Ezzel kapcsolatban hivatkozott arra, hogy az eljárás során a felperes összesen 330.000,-Ft szakértői díjat előlegezett valamint igénybe vette "A" okleveles gépészmérnök segítségét is. E szakmai segítség összköltsége 584.888,-Ft volt . Ezen kívül a felperes jogi képviselővel kötött megbízási szerződés alapján 52 órára számítottan, óránként 10.000,-Ft + ÁFA, összesen 62.400,-Ft ügyvédi költség megfizetésére tartott igényt, valamint további 60.000,-Ft lerótt illetéket kívánt érvényesíteni perköltségként.

Keresetét a felperes utóbb úgy pontosította, hogy 102.878,-Ft-os kártérítési igény vonatkozásában 2006. május 4. napjától kérte kamatfizetésre kötelezni az alperest a Ptk. 301/A §-ának megfelelően, valamint az ügyvédi munkadíjjal kapcsolatos költségigényét további 4 órának megfelelő összeggel (40.000,-Ft + ÁFA) felemelte.

Az alperes módosított ellenkérelmében 102.878,-Ft kártérítési igény vonatkozásában elismerő nyilatkozatot tett. A felperes által perköltségként megjelölt összeget vitatta, tekintettel a Pp. 75. §. (1), (2) és (3) bekezdésében foglaltakra. Hivatkozott arra, hogy "A" közreműködésével kapcsolatosan munkadíjat a felperes nem számolhat el, különös tekintettel arra, hogy "A" a perben, mint szakértő nem járt el, az általa végzett munka legfeljebb a felperes, illetőleg a felperesi jogi képviselő előadásának tekinthető. Figyelemmel arra, hogy "A" felperesi meghatalmazottként járt el a perben a Pp. 75. §. (3) bekezdés alapján munkadíjra nem tarthat igényt, a felperes által a perben érvényesíteni kívánt ügyvédi munkadíj pedig a 32/2003. IM rendelet 2. §. (2) bekezdése alapján rendkívül eltúlzott azért is, mert a felperes a Pp. 81.§. (1) bekezdése alapján csak részlegesen lett pernyertes. A felperes eredeti kereseti kérelme 1.000.000,-Ft kártérítés megfizetésére irányult, a részítélet jogerőre emelkedését követően, peren kívül pedig 3.000.000,-Ft megfizetésére szólította fel kártérítésként az alperest. Ezzel kapcsolatban az alperes csatolta a felperes 2006. február 21-én kelt felszólító levelét. Álláspontja szerint a felperes a kártérítés vonatkozásában túlnyomórészt pervesztes lett, illetőleg az alperes a peres eljárásban végig jóhiszeműen járt

el. Előadta, hogy az alperes a kereset jogalapját is abban a hiszemben vitatta, hogy piaci magatartása jogszerű, így a kereseti kérelem vonatkozásában 90 %-ban pernyertesnek tekintendő. Az alperes perköltség megfizetése iránt terjesztett elő kérelmet, melyet 125.000,- Ft + ÁFA ügyvédi munkadíjban jelölt meg.

Az elsőfokú bíróság ítéletében az alperest a felperes által kifejlesztett összecsuksukható ponyvagarázs gyártásától és forgalmazásától eltiltotta, egyúttal kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek kártérítésként 102.878,-Ft-ot és ezen összeg után 2006. május 5. napjától járó a Ptk. 301/A §. (2) bekezdése szerinti késedelmi kamatot és 597.686,- Ft perköltséget.

Ítéletének indokolásában megállapította, hogy az alperes a jogerős részítéletben foglaltakra is tekintettel a Tptv. 6. §-ába ütköző módon járt el, így a Tptv. 86. §. (2) bekezdés b) pontja alapján kötelezte őt a bíróság a jogsértés abbahagyására és egyúttal eltiltotta őt a további jogsértéstől. E kereseti kérelmet az ítélet indokolása szerint az alperes nem ellenezte.

A felperes kártérítési igényét illetően megállapította, hogy az alperes nem vitatta, hogy kártérítés megfizetésére köteles, e vonatkozásában mindössze arra hivatkozott, hogy a felperesi kereseti kérelem eltúlzott. Az elsőfokú bíróság a Tptv. 86. §. (2) bekezdés e.) pontja, valamint a Ptk. 339. §-a alapján kötelezte az alperest az általa is elismert 102.878,-Ft kártérítés megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság a perköltségről a Pp. 81. §. (1) bekezdés, valamint a Pp. 78.§. (1) bekezdés szerint rendelkezett. Kifejtette, hogy a per elsődleges kérdése azt volt, megállapítható-e a Tptv. 86. §. (2) bekezdés a.) pontja szerinti azon tény, hogy az alperes elkövette a Tptv. 2-7. §-ában foglalt jogsértés valamelyikét. A jogerős részítélet alapján a felperes ezen kereseti kérelem tekintetében teljes egészében pernyertes lett. Az a körülmény, hogy a felperes kártérítésre vonatkozó kereseti kérelme tekintetében keresetét utóbb leszállította és így a leszállított részben pervesztesnek tekintendő, nem befolyásolja azt, hogy túlnyomórészt a felperes tekintendő pernyertesnek. A perköltség megállapítása során az elsőfokú bíróság a felperes által előlegezett szakértői díjra (330.000,-Ft) és a felperes által előlegezett illetékre (60.000,-Ft) volt figyelemmel. A jogi képvisellel kapcsolatos perköltségigényt eltúlzottnak találta a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §. (6) bekezdése alapján és az mindösszesen 200.000,-Ft-ban állapította meg. "A" eljárásával kapcsolatban a Pp. 75. §. (1), (2) és (3) bekezdésére hivatkozva kifejtette, hogy munkadíjra "A" nem tarthat igényt, mindössze az útiköltség megtérítésére vonatkozó perköltségigény alapos a Pp. 186. §-a szerint. Ennek összegét a személygépkocsival való közlekedésre tekintettel kilométerenként 9,-Ft-ban fogadta el.

Ez ellen az ítélet ellen az alperes terjesztett elő fellebbezést kizárólag a perköltséggel kapcsolatban. Hivatkozott arra, hogy az eredetileg előterjesztett 1.000.000,-Ft megfizetéséről szóló kereseti kérelemhez képest túlnyomórészt a felperes lett pervesztes a Tptv. 86. §. (2) bekezdés a.), b.), e.) és g.) pontjai vonatkozásában pedig az alperes a kereseti követelést elismerte. A 86. §. (2) bekezdés c.) pontja szerinti kereseti kérelemtől a per során a felperes elállt. Tekintettel arra, hogy a kártérítési követelés esetében az alperes lett 90 %-ban pernyertes a Pp. 81. §. (1) bekezdés alapján tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a perköltség nagyobb részének viselésére az alperest kötelezte. Kérte, hogy a 330.000,-Ft szakértői munkadíjból a felperes által lerótt 60.000,-Ft illetékből és az ítélet alapján vélelmezhetően

7.686,-Ft-ban megállapított útiköltségből, továbbá a felperes részére megállapítható 200.000,-Ft ügyvédi munkadíjból álló perköltséget az ítéltábla akként ossza meg, hogy az a felperesre terhesebben kerüljön megállapításra, annak 90 %-át a felperes viselje. Ugyanakkor kérte, hogy a bíróság kötelezze a felperest az alperesi elsőfokú perköltség megfizetésére 125.000,-Ft + ÁFA összegben, valamint a másodfokú perköltség megfizetésére. A másodfokú eljárásban bejelentette, hogy az alperes 2009. szeptember 22. napjától felszámolás alatt áll.

A felperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte.

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és ellenkérelem korlátai között bírálta felül (Pp.253.§.(3) bekezdés) és megállapította, hogy a fellebbezés az alábbiak szerint részben alapos.

Tévedett az elsőfokú bíróság amikor a perköltségről akként rendelkezett, hogy azt a Pp.78.§.(1) bekezdés alapján teljes egészében az alperesre terhelte. Téves az az álláspont, mely szerint az a körülmény, hogy a kártérítési igény jogalapjául is szolgáló, a Tpvt.86.§.(2) bekezdésében meghatározott jogkövetkezményekre alapított kereseti kérelem alapossága esetén a felperes pernyertesnek tekintendő a leszállított kártérítési kereseti igényre is figyelemmel.

A felperes kereseti kérelme 1.000.000,- forint megfizetésére, valamint arra irányult, a bíróság állapítsa meg, hogy az alperes az 1996.évi LVII. törvény (Tpvt.) 2.§. és 6.§-aiba ütköző módon járt el (Tpvt.86.§.(2) bekezdés a./ pont), valamint kereseti kérelmet terjesztett elő a Tpvt.86.§.b./ - g./ pontjai szerinti jogkövetkezmények alkalmazása iránt is. Módosított kereseti kérelmében a Tpvt. 86.§ (2) bekezdés c) és g) pontjára alapított igényét nem tartotta fenn.

A Pp.24.§.(1) bekezdése alapján a pertárgy értékének megállapításánál a keresettel érvényesített követelés vagy más jog értéke irányadó, a Pp.26.§-a szerint a per tárgyának értékét a felperesnek kell megjelölnie, ha ez az érték a köztudomással vagy a bíróság hivatalos tudomásával ellentétes vagy egyébként valószínűtlen, úgyszintén ha azt az alperes vitássá teszi, a per tárgyának értékét a bíróság határozza meg. Az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 39.§.(1) bekezdése szerint a polgári peres eljárásban az illeték alapja az eljárás tárgyának az eljárás megindításakor fennálló értéke. Amennyiben a pertárgy értéke nem állapítható meg, a megyei bíróság előtti elsőfokú eljárásban az illeték számításának alapjaként 350.000,- forintos pertárgyértéket határoz meg az Itv.39.§.(3) bekezdés b./ pontja.

E törvényi rendelkezésekből az következik, hogy az 1.000.000,- forintos kártérítésre irányuló kereseti kérelem illetékvonzata 60.000,- forint, míg a Tpvt.86.§-ára alapított további kereseti kérelmek után további 21.000,- forint illetékfizetési kötelezettsége keletkezett a felperesnek. E kötelezettségnek az elsőfokú eljárásban a felperes csak részben tett eleget, figyelemmel arra, hogy összesen 60.000,- forint kereseti illeték került részéről lerovásra.

Helytállóan hivatkozott a fellebbezésben az alperes arra, hogy a kártérítésre irányuló kereseti kérelmet illetően túlnyomórészt pernyertes lett. Az 1.000.000,- forint megfizetésére irányuló eredetileg előterjesztett kereseti kérelemhez képest az alperes 90 %-ban pernyertesnek tekintendő. Ezen nem változtat az a körülmény sem, hogy a per során a felperes kereseti kérelmét a kártérítés vonatkozásában akként módosította, hogy 120.000,- forint megfizetésére kérte kötelezni az alperest, az elsőfokú bíróság által is megítélt 102.878,- forint kártérítési tőkeösszeg vonatkozásában pedig az alperes elismerő nyilatkozatot tett.

Az elsőfokú eljárásban felmerült perköltség a felperes által előlegezett 330.000,- forint szakértői díjból, a lerótt 60.000,- forint illetékből, a továbbiakban leletezés terhe mellett lerovandó 21.000,- forint további elsőfokú eljárási illetékből, 200.000,- forint ügyvédi perköltségből és 7.686,- forint útiköltségből tevődik össze.

Az ítélet tábla a Pp.253.§.(3) bekezdése alapján észlelte, hogy az elsőfokú peres eljárás illetékét a felperes csak részben róta le, a hiány pótlásáról leletezés terhével rendelkezett. Az elsőfokú eljárás teljes perköltsége így összesen 618.686,- forint.

A Tpv.86.§.(2) bekezdésére alapított kereseti kérelmek vonatkozásában a módosított kereseti kérelemre is tekintettel az alperes pereszes lett, a szakértő kirendelésére kizárólag a vonatozásban került sor, hogy megállapítható-e jogsértés az alperes részéről. Így a szakértői díj megfizetésére teljes egészében az alperes köteles. Ugyanígy az alperes köteles viselni azt a 21.000,- forintos kereseti illetéket, amely ugyancsak a Tpv.86.§ (2) bekezdés a) és b) pontjára alapított kereseti kérelmekkel kapcsolatban merült fel az elsőfokú eljárásban.

A kártérítési igényt illetően azonban a felperes kisebb mértékű részleges pernyertességére tekintettel a Pp.81.§.(1) bekezdése alapján a kereseti illeték 60.000,- forintos összege a pernyertesség-pereszesség arányával egyezően kell hogy megosztásra kerüljön a peres felek között, így ebből az illetékből 6.000,- forintot köteles az alperes a felperesnek megfizetni. Összességében az elsőfokú eljárásban a kártérítési és a Tpv.86.§-ára alapított kereseti kérelmeket együttesen vizsgálva az állapítható meg, hogy a felperes fele részben pernyertes, fele részben pereszes lett, így az ügyvédi költségeket, utazási költségeket a peres felek maguk kötelesek viselni (Pp.81.§.(1) bekezdés). Erre tekintettel az ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp.253.§.(2) bekezdés alapján megváltoztatta.

A másodfokú eljárásban felmerült perköltségről az alábbiak figyelembevételével rendelkezett:

Az elsőfokú eljárásban megítélt perköltség 90 %-át sérelmezte fellebbezésében az alperes, valamint ezt meghaladóan kérte azt is, hogy a bíróság kötelezze a felperest 125.000,- forint + áfa elsőfokú perköltség megfizetésére. Ennek megfelelően a fellebbezési eljárásban a pertárgy értéke 694.167,- forint. E pertárgyértékhez igazodóan az alperesnek a másodfokú eljárásban az Itv.46.§.(1) bekezdés, valamint az Itv.39.§.(1) bekezdés alapján összesen 41.650,- Ft illetéket kellett volna lerónia. A lerótt fellebbezési illeték ehhez képest 32.300,- forint. A hiány pótlásáról az ítélet tábla ez esetben is leletezés terhével rendelkezett.

A másodfokú eljárásban 1/3 részben az alperes, 2/3 részben a felperes tekintendő pernyertesnek, így a Pp.239.§-a folytán alkalmazandó Pp.81.§.(1) bekezdés szerint mind a fellebbezési eljárási illetéket, mind a másodfokú eljárásban felmerülő ügyvédi munkadíjat ilyen arányban kell a peres felek között megosztani.

A fellebbezési illetékből így 13.890 Ft-ot a felperes köteles az alperesnek megfizetni. A másodfokú eljárásban figyelembe vehető ügyvédi munkadíj áfá-t is magában foglaló összege a 32/2003. (VIII.22.) IM. rendelet 3.§.(3), (5) és (6) bekezdése alapján 21.250 Ft. , melynek 1/3 részét a felperes , 2/3 része az alperes terhére számolandó el. Mindezekre tekintettel az ítélőtábla 7.000 Ft másodfokú perköltség megfizetésére kötelezte a felperest.

Győr, 2010. évi január hó 12. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

. Szalay Róbert sk.
előadó bíró

Dr. Maurer Ádám sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: